

Efter § 2 i lov om aktiv socialpolitik ophører ansvaret for at forsørge en ægtefælle ved separation eller skilsmisse. Det betyder, at en ydelsesnedsættelse, der er resultat af ægtefællens afvisning af et tilbud ophører ved separation eller skilsmisse. Den af ægtefællerne, der har været årsag til ydelsesnedsættelsen, vil fortsat være omfattet heraf ved separation eller skilsmisse indtil ydelsesnedsættelsesperiodens udløb.

Gentagne afslag på et tilbud vil som udgangspunkt være tegn på, at ansøgeren eller ægtefællen ikke opfylder pligten til at udnytte deres arbejdsmuligheder. Derfor bør kommunen straks efter det første afslag genfremsætte tilbuddet og/eller tilbyde aktivering m.v. Er tilbuddet åbent, vil hjælpen derfor kunne opføre, hvis pågældende eller ægtefællen afviser det uden rimelig grund, jf. § 41.

Nedsættelsen af hjælpen er en følge af, at pågældende afviser et tilbud, og nedsættelsen gælder for hele sanktionsperioden. Det betyder, at der fortsat alene kan ydes nedsat hjælp, selv om pågældende i sanktionsperioden påbegynder et aktiveringstilbud, får andre problemer end ledighed eller bliver omfattet af undtagelserne for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 3.

Reglerne i § 39 om fradrag i hjælpen gælder fortsat, idet der skal ske fradrag i hjælpen til personer, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, og der kan ske fradrag i hjælpen til personer, der modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed, hvis de uden rimelig grund udebliver fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Fradraget skal – henholdsvis kan – foretages, uanset om fraværet finder sted i 3 eller 20 ugers perioden, eller om det finder sted i perioder uden nedsat hjælp.

Til nr. 11

Det foreslås i § 41, stk. 3, at hjælpen for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, alene på grund af ledighed ophører, hvis ansøgeren eller ægtefællen ikke kan anses at udnytte deres arbejdsmuligheder, fordi ansøgeren eller ægtefællen uden rimelig grund gentagne gange afviser et tilbud om arbejde, aktivering efter § 16, stk. 2, nr. 1-5 og 8, eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består.

§ 41, stk. 1, gælder fortsat for personer, der ikke er omfattet af § 41, stk. 3, således at hjælpen her ophører, hvis ansøgeren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, aktivering efter § 16, stk. 2, nr. 1-5 og 8, eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at

benytte tilbudet består. Når pågældende vender tilbage til det åbne tilbud, genoptages udbetalingen med normal sats.

§ 41, stk. 2, gælder fortsat alle, således at gentagne udeblivelser fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning kan have et sådant omfang, at fraværet kan ligestilles med en afvisning af tilbuddet.

Til nr. 12

Efter § 79, stk. 2, er det en betingelse for kommunens indbetaling af ATP-bidrag, at en kontanthjælpsmodtager har modtaget kontanthjælp efter §§ 25 og 26 i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Med den foreslåede nedsættelse af kontanthjælpen efter forslaget til § 25, stk. 5 og 7, efter en periode på 6 sammenhængende måneder er det ikke tilsigtet, at en ægtefælle, der modtager kontanthjælp, ikke skulle kunne få indbetalt ATP-bidrag efter 6 måneder. Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen i § 79, stk. 3, således at alle kontanthjælpsmodtagere, der opfylder betingelserne for de fulde ydelser efter §§ 25 og 26, men som efter forslaget til § 25, stk. 5 og 7, får nedsat hjælpen, vil opfylde betingelserne for at få indbetalt ATP-bidrag.

Til nr. 13 og 14

Ændringerne er redaktionelle som følge af, at der indsættes et nyt nr. 3 i § 91 i dette lovforslags § 1, nr. 15.

Til nr. 15

Det foreslås, at en person, der omfattes af en sanktion i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., alene kan modtage kontanthjælp med tilbagebetalingspligt, så længe sanktionen varer.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagens § 1, nr. 2.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Til stk. 2

Perioder, hvor en person har modtaget kontanthjælp eller været i beskæftigelse inden den 1. januar 2003, indgår ikke ved beregningerne af ydelser, der udbetales den 1. januar 2003 eller senere.